

پیام آقای مصطفی هجری



مقاومت در سوریه ...



زوال نفوذ منطقه‌ای ایران



مصر به کدام سو فواید رفت



بمراهای اقتصادی در ایران



تأمین حقوق ملی خلق کرد در چهارچوب ایرانی دمکراتیک و فدرال

کوردستان

ارگان کمیته مرکزی حزب دمکرات کردستان ایران

شماره ۵۷۴، شنبه، ۱۵ بهمن ۱۳۹۰، ۴ فوریه ۲۰۱۲، ۱۵۰ تومان

www.kurdistanmedia.com

مصطفی هجری: از جمهوری کردستان آموختیم

رهايي، گام نخست است



دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه رهایی و آزادی کردستان آغاز شد. دبیرکل حزب دمکرات کردستان در این مراسم با یادآوری دستاوردها و تجربیات جمهوری کردستان، اظهار داشت: جمهوری کردستان بیانگر آمال و علایق آحاد ملت کرد بود.

ایشان همچنین با اشاره به پیامهای جمهوری کردستان برای مردم کردستان، ایران و جهان افزودند: اصطلاح آزادی در این جمهوری اصطلاحی ایدئولوژیک و دارای مرزبندی، به معنای محدود ساختن در قالب گروه یا هویتی معین نبود. از اینجاست که تجربه‌ی جمهوری به ما می‌آموزد که مبارزه‌ی رهایی‌بخش کرد صرفاً مبارزه برای رهایی ملی نیست بلکه در همان حال، مبارزه‌ی برای آزادی فرد در جامعه نیز هست.

همچنین در شهرها و بخشهای مختلف کردستان و مناطق مختلف جهان نیز آیین‌هایی بدین مناسبت برگزار شد که گزارشهای مربوط به بخشی از آنها را در صفحه‌ی ۲ می‌خوانید.

خیزش مردم در شوش و حمیدیه با حکومت نظامی و سرکوب پاسخ داده شد

پس از پایان حکومت نظامی در شوش و بازداشت تعداد زیادی از شهروندان، طی روزهای شنبه و یکشنبه ۹ و ۱۰ بهمن ماه ۱۳۹۰ تعداد دیگری از شهروندان عرب توسط نیروهای امنیتی رژیم در شهر حمیدیه (۲۵ کیلومتری غرب اهواز) دستگیر شدند که تاکنون از سرنوشت آنان خبری در دست نیست. فعالان حقوق بشر از حمیدیه گزارش داده‌اند، به دنبال دستگیری‌های گسترده در شهر شوش، موج سرکوبها و تشدید فضای امنیتی به حمیدیه رسیده و این شهر نیز به شدت تحت کنترل نیروهای امنیتی و انتظامی قرار گرفته است.

در این میان تعداد زیادی از نوجوانان و جوانان ساکن حمیدیه بازداشت شده‌اند. عدنان ساعدی ۲۵ساله، ایوب ساعدی ۲۳ساله، محمد حلفی، کریم دحیمی، جمال عیبات، جلیل عیبات، علی حیدری، هادی منابی، حیدر عبیدادی و عباس ثامر افرادی هستند که بازداشت آنها تا به حال اعلام شده و در این میان افراد دیگری هستند که ناپدید شده‌اند.

به مناسبت شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، مراسمی در مقر دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران برگزار شد. در این مراسم، مصطفی هجری، دبیرکل حزب طی سخنانی به تشریح اهمیت و با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک ویژگی‌های این مناسبت تاریخی پرداخت.

اعراب و غرب خواستار اقدام شورای امنیت در سوریه شدند



در حالی اعدام شد که روز شنبه گذشته یکی از مخالفان سوری از شهر حمص در گفتگو با تلویزیون العربیه خواستار مبادله وی با پاسداران دستگیر شده‌ی ایرانی شده بود.

نیبیل العربی، دبیرکل اتحادیه عرب روز سه‌شنبه از شورای امنیت خواست تا درباره‌ی سوریه "سریع و قاطع اقدام بعمل آورد". با این حال، روسیه با پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت در مورد سوریه، که خواستار پایان بخشیدن به خشونت‌ها و کناره‌گیری بشار اسد است، مخالفت کرد و آنرا مداخله در امور داخلی سوریه ارزیابی نمود. سوریه متحد نظامی دیرینه روسیه است که یک پایگاه دریایی در ساحل مدیترانه در اختیار مسکو قرار داده است و اغلب از روسیه اسلحه خریداری می‌کند. کشورهای عرب و غربی از شورای امنیت سازمان ملل متحد خواست‌اند برای متوقف ساختن خشونت در سوریه پس از درهم شکستن مواضع مخالفان از سوی نیروهای دولتی در حومه دمشق و تأیید طرح پیشنهادی اتحادیه عرب مبنی بر کناره‌گیری بشار اسد، به سرعت عمل کند.

سلفن

کریم پرویزی

همگان فدای من

زمانی که جهان به سوی تغییر و تحول گام برمی‌داشت، مبارزان و فعالین سیاسی ایران که علیه رژیم شاهنشاهی و برای تأمین آزادی مبارزه می‌کردند، تحت تأثیر هژمونی و تبلیغات جبهه ملی و حزب توده، حول تحجر و عقب‌ماندگی شخصیت مذهبی ایران جمع شده و این شخص یعنی خمینی که از رهبری مذهبی تبدیل به رهبری سیاسی شده بود هنگام بازگشت به ایران در روز ۱۲ بهمن ۱۳۵۸ شمسی یعنی یکم فوریه ۱۹۷۹ میلادی تمامی وعده‌ها و قول‌های پاریس و توفل‌لوشاتو را از یاد برد و در اجتماعی بزرگ اعلام کرد که: "من دولت تعیین می‌کنم". آن زمان و تحت تأثیر تبلیغات و هیاهوی جبهه‌ی ملی و حزب توده، مردم صدای اندیشمندان آزادیخواه را که هشدار تسلط دوباره‌ی دیکتاتوری را می‌دادند، نشنیدند و خمینی تبدیل به آن کسی شد که در راه آن "من"، "همه" را قربانی و برکنار کرد. آن "من" که خمینی از آن گفت نه تنها دولت موقت، بلکه چهارچوب رژیم آینده را هم تعیین کرد، مجلس مؤسسان را تغییر داد و خود نحوه‌ی کار و مهره‌هایش را مشخص کرد. قانون اساسی را تعریف کرد و "من" را به قانون اساسی منتقل کرده نامش را "ولی فقیه" گذاشت. سپس علیه ملت کرد فتوای جهاد داد و جنگ علیه عراق را ادامه داد، سفارتخانه‌ی آمریکا را تسخیر کرد و روزنامه‌ها را بست و احزاب را منحل کرد و کشتارها را ادامه داد و لایه لایه تمامی احزاب و گروه‌ها را در مراحل مختلف حذف کرد و تنها "من" و طرفدارانش را باقی گذاشت. پس از مرگ خمینی که جنگ را عطیة الهی می‌دانست، پیروانش "من" دیگری بر جای او نشاندند و بر همان راه پیشین رفتند و کشتن و اعدام و سرکوب آزادی و نقض حقوق و کرامت انسان و ضدیت و دشمنی با دنیای خارج و منطقه، دخالت در امور دیگران و فتوای قتل و ترور و ... همگی تبدیل به شناسنامه و هویت آن "من" ی شد که خمینی در ایران بنایش کرد و رژیمش را بر پایه‌ی آن تأسیس کرد. امروز پس از گذشت ۳۳ سال از تشکیل رژیم مبتنی بر خودسری و تمامیت‌خواهی "من" واپسگرا و طغیانگر، جمهوری اسلامی در امور تمام کشورهای منطقه دخالت می‌کند و فلاکت و بدبختی و فقر و بیکاری و فساد و دزدی و اعتیاد و ویرانی پایه‌های جامعه و خانواده را برای ملیت‌ها و مردم ایران به ارمغان آورده است! امروز در هر جای دنیا که نام رژیم ایران به میان آید، تصویر عمومی تحجر و تروریسم در ذهن شنونده نقش می‌بندد. در داخل کشور هم قرار بود عزت و کرامت انسانی حفظ شود، اما به عکس، کرامت نقض شده و سیستم اجتماعی و بنیان‌های اخلاقی جامعه آنقدر تخریب و تضعیف شده که ممکن است پس از سقوط جمهوری اسلامی هم ده‌ها سال زمان نیاز باشد تا تأثیرات آن "من" که خمینی به ایران آورد به تمامی پاک شود.

دیدار هیأت‌های دفتر سیاسی حدکا و رهبران کردهای سوریه



هیأتی مشترک از سازمان‌ها و شخصیت‌های سیاسی کرد سوریه با هیأتی از دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران به سرپرستی مصطفی هجری، دبیرکل حزب دیدار کردند و وضعیت کنونی کردستان سوریه را مورد بررسی قرار دادند.

در این دیدار که روز ۱۱ بهمن‌ماه ۱۳۹۰ انجام گرفت، دبیرکل حزب دمکرات کردستان، مواضع حزب را در حمایت از کردهای سوریه اعلام و در ادامه سخنان خود، دخالت‌های زیانبار رژیم ایران در امور سوریه را مورد بحث قرار داد. سپس اعضای هیأت کردهای سوریه که در کنگره کردهای سوریه در اربیل کردستان عراق

شرکت کرده بودند، نظریات و رویکردهای خود را در رابطه با کنگره مزبور و وضعیت کردهای سوریه تشریح نمودند و مواضع حزب دمکرات را دارای اهمیت قلمداد نمودند.

هیأت کردهای سوریه متشکل از عباس شیرکو و مصطفی عثمان، رئیس و معاون شورای میهنی کردستان، نشتات محمد، دبیرکل حزب وفاق دمکراتیک کردستان - سوریه، جان کورد، سخنگوی شورای میهنی کردستان، احمد مصطفی و دکتر جوان حقی، اعضای شورای میهنی کردستان و نالین قنبر، عضو دفتر سیاسی حزب وفاق دمکراتیک کردستان بود.

سالگرد تأسیس جمهوری کردستان در شهر "کلار" کردستان عراق گرامی داشته شد

به مناسبت شصت‌وششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، در شهر کلار کردستان عراق، مراسمی با حضور شمار زیادی از اعضای حزب دمکرات کردستان ایران و هیأت‌های نمایندگی شماری از احزاب و سازمان‌های کرد عراقی برگزار شد.

در این مراسم که روز ۳۰ دی‌ماه ۱۳۹۰ برگزار شد، رستم جهانگیری، عضو دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران، به ایراد سخنرانی پرداخت و در ضمن سخنان خود، تأسیس جمهوری کردستان را یکی از دستاوردهای مبارزه ملی - دمکراتیک ملت کرد قلمداد نمود.

آقای جهانگیری در این سخنرانی اظهار داشت، ملت کرد در راه رهایی و دستیابی به اهداف ملی خود، قربانی‌ها و رنج‌های فراوانی را متحمل شده و راهی دشوار و پرهزینه را پشت سر گذاشته است، اما با این اوصاف تاکنون در

مقابل دشمنان خود به زانو در نیامده است. سپس نمایندگان جریان‌های سیاسی به ترتیب زیر پیام‌های خود را تقدیم نمودند:

- پارت دمکرات کردستان، شاخه ۲۲
- اتحادیه میهنی کردستان، مرکز ۱۱
- کمیته محلی گرمیان حزب شیوعی کردستان
- جنبش تغییر (گوران)
- کمیته مرکزی حزب زحمتکش کردستان و اتحادیه زنان کردستان
- کمیته‌های حزب دمکرات کردستان ایران در منطقه گرمیان
- اتحادیه‌های زنان و جوانان دمکرات کردستان ایران
- در خلال مراسم نیز چندین سرود و ترانه کردی به اجرا در آمد.

برگزاری مراسم دوم بهمن ماه در مرکز یک کردستان

مراسم شصت‌وششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، روز ۳ بهمن‌ماه با حضور تعداد زیادی از اعضا و هواداران حزب دمکرات کردستان ایران در مرکز یک کردستان برگزار شد.

این مراسم با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی کردستان آغاز شد.

سپس، طاهر کسپلی، عضو کمیته مرکزی

حزب دمکرات کردستان ایران، به ایراد سخنرانی پرداخت. همچنین، ازین شیخی، پیام اتحادیه جوانان دمکرات کردستان ایران را قرائت نمود. در بخشی دیگری از مراسم، اعضای زن حزب دمکرات کردستان که دارای پیشینه بیش از ۲۰ سال خدمت بودند، مورد تقدیر قرار گرفتند. در خلال مراسم نیز چندین قطعه شعر، نثر ادبی و ترانه کردی به اجرا در آمد.

شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان در مقر دفتر سیاسی حدکا گرامی داشته شد



کویه نیز به هیأت برگزارکننده مراسم تقدیم شده بود. در خلال مراسم هم چندین قطعه شعر، سرود و ترانه به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان قرائت و اجرا گردید.

حضور هیأت حدکا در نشست ویژه پارلمان بریتانیا در رابطه با کردهای ترکیه

به گزارش کوردستان میدیا، روز ۱۱ بهمن ۱۳۹۰، هیأت نمایندگی حدکا، متشکل از "لقمان احمدی" نماینده حزب و "رزگار آلانی" عضو کمیته حزب در بریتانیا، در نشست ویژه مربوط به مسئله کردهای ترکیه پارلمان بریتانیا، حضور یافت.

این نشست توسط "هیول ویلیامز" عضو پارلمان بریتانیا تشکیل شده و "صلاح‌الدین دمیرتاش" رهبری حزب (BDP) مهمان ویژه این نشست بود.

در این نشست "هیول ویلیامز"، صلاح‌الدین دمیرتاش و "نظمی گول" مسئول روابط خارجی (BDP) به ایراد سخن پرداختند.

بحث اصلی این نشست، اوضاع کردستان ترکیه و نقض حقوق ملت کرد در این کشور بود. لازم به ذکر است، هیأت حزب دمکرات در حاشیه این نشست، با صلاح‌الدین دمیرتاش عضو رهبری (BDP) دیدار و گفتگو نمود.

کردهای دانمارک ۲ بهمن را جشن گرفتند

کردهای مقیم دانمارک روز اول بهمن ۱۳۹۰، شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان را با اجرای سرود ملی "ای رقیب" جشن گرفتند.

در این مراسم که در شهر آلبورگ دانمارک و با همت کمیته حزب دمکرات کردستان برگزار شد، پیام‌هایی نیز به ترتیب زیر قرائت شد:

کمیته سراسری حزب دمکرات کردستان ایران در دانمارک، کمیته همکاری کردها و کردستانی‌های دانمارک، اتحادیه‌های جوانان و زنان دمکرات کردستان ایران، خانه کرد در آلبورگ، جمعیت علوم تندرستی، جمعیت پیشمرگان دیرین، جمعیت صلح و توسعه کردستان، کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ملیت‌های ایران، مرکز چاک و کمیته حزب کمونیست ایران.

کردستان در کویه، پارت دمکرات کردستان - شاخه کویه، اتحاد اسلامی کردستان - شاخه کویه، حزب سوسیالیست کردستان - کویه، کانون آموزشی کویه، حزب محافظه‌کاران کردستان -

دیدار نمایندگان کرد پارلمان ترکیه از مقر حدکا در اربیل



کردهای ایران و ضرورت مبارزه‌های همه جانبه و تلاش برای احقاق حقوق کردها در همه بخش‌های کردستان پرداخت.

در ادامه این دیدار، جانشین دبیرکل حدکا، دیدگاه و رویکردهای حزب دمکرات کردستان در رابطه با مسائل ملی را تشریح نمود.

سپس نمایندگان کرد پارلمان ترکیه نیز با تأیید دیدگاه‌های ملی و میهنی حزب دمکرات در رابطه با مسائل کردها، مسائل مختلف پیرامون وضعیت کردها را بررسی کردند.

شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان در یکی از مقرهای دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران برگزار شد.

در این مراسم پس از اجرای سرود "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت به احترام شهدای کردستان، مصطفی هجری، دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران، در مورد اهمیت و ویژگی‌های این جمهوری به ایراد سخن پرداخت.

مصطفی هجری، دبیرکل حزب دمکرات کردستان، با یادآوری دستاوردها و تجربیات جمهوری کردستان، اظهار داشت: جمهوری کردستان تبلور آرزوها و آرمان‌های تمامی آحاد جامعه کردستان است.

پس از ایشان، "روژین بهرامی"، پیام اتحادیه‌های زنان، دانشجویان و جوانان دمکرات کردستان ایران را بدین مناسبت قرائت نمود.

همچنین پیام‌های مرکز ۱۱ اتحادیه میهنی

هیأتی از حزب دمکرات کردستان ایران به سرپرستی حسن شرفی جانشین دبیرکل حزب، روز ۱۴ بهمن‌ماه ۱۳۹۰ در دفتر نمایندگی حزب در اربیل میزبان هیأتی از نمایندگان حزب صلح و دمکراسی (BDP) در پارلمان ترکیه، متشکل از مولکیه بیرتانه، مراد بوزاک و اوزدال اوچر، بودند.

در این دیدار حسن شرفی، مراتب همدردی حزب دمکرات را به مناسبت زلزله وان ابراز داشت، سپس به بررسی وضعیت کردها به‌ویژه

برگزاری مراسمی به مناسبت ۲ بهمن ماه در مرکز ۳ کردستان

شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، روز ۳ بهمن‌ماه ۱۳۹۰ در مرکز ۳ کردستان با حضور شمار انبوهی از هواداران و اعضای حزب دمکرات کردستان ایران برگزار شد.

این مراسم با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی کردستان آغاز شد.

سپس، صدیق درویشی، عضو کمیته مرکزی حزب و مسئول مرکز ۳، به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان به ایراد سخنرانی پرداخت و در سخنان خود، ویژگی‌های جمهوری کردستان و وضعیت جنگ جهانی دوم و تأسیس سازمان

ملل در دوران بعد از تشکیل حزب دمکرات را تشریح نمود. وی در ادامه سخنان خود، وضعیت کنونی ایران، روند دمکراسی‌خواهی سراسری و نقش ملیت‌های ایران در آینده این کشور را مورد بررسی قرار داد. در ادامه مراسم، یونس گاگاشی، پیام اتحادیه‌های زنان و جوانان دمکرات کردستان ایران را قرائت نمود. در این مراسم از شماری از اعضای حزب دمکرات کردستان که سابقه بیش از ۲۰ سال فعالیت در حزب را دارا بودند، تقدیر به عمل آمد. در خلال برنامه نیز تعدادی پیام رسیده به هیأت برگزارکننده مراسم به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان، قرائت شد و چند قطعه شعر و ترانه کردی نیز به اجرا در آمد.

شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، روز ۳ بهمن‌ماه ۱۳۹۰ در مرکز ۳ کردستان با حضور شمار انبوهی از هواداران و اعضای حزب دمکرات کردستان ایران برگزار شد.

این مراسم با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی کردستان آغاز شد.

سپس، صدیق درویشی، عضو کمیته مرکزی حزب و مسئول مرکز ۳، به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان به ایراد سخنرانی پرداخت و در سخنان خود، ویژگی‌های جمهوری کردستان و وضعیت جنگ جهانی دوم و تأسیس سازمان

بیانیه کنگره ملیتهای ایران فدرال - استکھلم بمناسبت شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان



دوم بهمن ۱۳۹۰، روز انعکاس اراده خلق کرد در تحقق یکی از مهترین مطالبات ملی، یعنی تأسیس جمهوری کردستان است. جمهوری کردستان حقوق شناخته شده خلق کرد را بر تارک تاریخ آن سرزمین حک کرد و معلمی شد برای پیمودن راهی که در آن سعادت خلق کرد مدنظر بوده است.

اگر چه دشمنان خلق کرد دیروز مانع از سیلان حیات جمهوری کردستان شدند، اما امروز جمهوری کردستان چون آرمانشهری در قلب اکثریت جوانان خلق کرد زنده است و حق تعیین سرنوشت خلق کرد در شرایط کنونی به یکی از بی‌بازگشت‌ترین نقاط خود رسیده است.

این بار و در شرایطی به استقبال شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان می‌رویم که اوضاع سیاسی ایران چه در داخل و چه در خارج با بحران‌های لاینحلی دست به گریبان است. علنی شدن تضادهای درونی رژیم بعد از انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸ که به یکی از وسیع‌ترین اعتراضات علیه جمهوری اسلامی بدل شد، همچنان شکافهای روزافزون دیگر در درون جمهوری اسلامی این رژیم را به چالش می‌طلبد.

بحران اتمی و مقاصد پلید نظامی رژیم در برنامه اتمی‌اش جامعه جهانی را به موضع فشار و تحریم‌های بی‌دری علیه جمهوری اسلامی کشانده است. تحریم‌های وسیع و بویژه تحریم بانک مرکزی و تلاش جامعه جهانی برای تحریم نفت ایران می‌رود تا شاهرگ حیات اقتصادی این رژیم را در معرض انقطاع قرار دهد.

بحران‌های درونی و تحریم‌ها و فشارهای بیرونی، جمهوری اسلامی را در شرایط بسیار ضعیف و ضربه پذیری قرار داده است. شرایطی که میتواند بارقه‌های امید را برای تغییر رژیم در میان جنبشهای سیاسی موجود در کشور فراهم آورد.

در چنین وضعیتی اولین قدم، همبستگی هر چه بیشتر و اتحاد نیروهای سیاسی متعلق به ملیتهای غیرفارس و به میدان آمدن آن به منابه یک بلوک قدرتمند سیاسی در صحنه سیاسی ایران است. کنگره ملیتهای ایران فدرال در شرایط کنونی، چنین مسئولیت سنگینی را بر دوش می‌کشد.

متأسفانه اپوزیسیون سیاسی در بلوک مرکز گرا و احزاب سیاسی جامعه فارس ایران از تشستت و پراکندگی قابل توجهی رنج می‌برند. هنوز بلوکهای سیاسی با دیدگاههای دمکراتیک در میان جامعه سیاسی فارس ایران خودنمایی نمی‌کنند. یکی از علل مهم تشستت در جامعه سیاسی مرکزگرای ایران عدم پابندی به اصول دمکراسی و برابری حقوقی ملیتهای ساکن در ایران است.

در شرایط بحرانی کنونی و ضعف و فتور جمهوری اسلامی به دلیل درگیری در درون و فشار و تحریم از بیرون، همبستگی و حتی اتحاد عمل میان دو بلوک سیاسی مرکزگرا و بلوک سیاسی ملیتهای غیرفارس از ضروری‌ترین گامها جهت تأثیرگذاری بر فضای سیاسی و افکار عمومی مردم در ایران است.

در شرایط بحرانی کنونی و ضعف و فتور جمهوری اسلامی به دلیل درگیری در درون و فشار و تحریم از بیرون، همبستگی و حتی اتحاد عمل میان دو بلوک سیاسی مرکزگرا و بلوک سیاسی ملیتهای غیرفارس از ضروری‌ترین گامها جهت تأثیرگذاری بر فضای سیاسی و افکار عمومی مردم در ایران است.

برگزاری مراسم دوم بهمن ماه در کشور فنلاند

آقای حبیبی در ادامه پیام خود، به بررسی وضعیت کشورهای عربی و سرنوشت رژیم‌های توتالیتر در منطقه پرداخت و اظهار داشت، رژیم ایران نیز به همان سرنوشت دچار خواهد شد. در ادامه برنامه، پیام پارت دمکرات کردستان، اتحادیه میهنی کردستان، حزب سوسیال دمکرات فنلاند، حزب کومله کردستان ایران، شاخه کردستانی حزب کمونیست ایران - کومله -، اتحادیه‌های زنان و جوانان دمکرات کردستان ایران توسط نمایندگان آنان خوانده شد. در بخش پایانی این مراسم نیز چندین قطعه شعر و ترانه کردی نیز به اجرا درآمد.

کردهای مقیم کشور فنلاند در شهر تامپر مراسم باشکوهی را به مناسبت شصت و ششمین سالروز تأسیس جمهوری کردستان برگزار کردند. این مراسم روز اول بهمن ماه ۱۳۹۰ با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی کردستان آغاز بکار کرد. سپس، کریم حبیبی پیام کمیته حزب دمکرات کردستان ایران در فنلاند را قرائت نمود. وی در پیام خود با اشاره به دستاوردهای جمهوری کردستان، به بررسی نقش پیشوا قاضی محمد و حزب دمکرات کردستان در تأسیس این جمهوری پرداخت.

برگزاری مراسم سالگرد تأسیس جمهوری کردستان در اتریش

سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی و رهایی کردستان آغاز گردید. در جریان مراسم، پیام کمیته اتریش حزب دمکرات توسط دکتر جزا صالحی و چندین پیام دیگر که به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان و از سوی احزاب و سازمان‌های کردستانی به هیأت برگزارکننده مراسم رسیده بود، خوانده شد.

کمیته حزب دمکرات کردستان ایران در اتریش مراسمی را به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان، با حضور شمار زیادی از شهروندان اتریشی، کردهای مقیم این کشور و نمایندگان جریان‌های سیاسی برگزار کرد. این مراسم که روز اول بهمن ماه ۱۳۹۰ برگزار شد، با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه

برگزاری مراسم سالروز تأسیس جمهوری کردستان در اربیل



اتحادیه‌های جوانان دمکرات کردستان ایران و کردستان عراق در اربیل با حضور شماری زیادی از شخصیتها و سیاسیون کرد، شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان را گرامی داشتند.

در این مراسم که روز ۱ بهمن ماه ۱۳۹۰ در اربیل کردستان عراق برگزار شد، حسن شرفی، جانشین دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران، به ایراد سخنرانی پرداخت.

آقای شرفی، در سخنان خود چگونگی تأسیس حزب دمکرات بر بنیان‌های تشکیلاتی "جمعیت ژ-ک" و تأسیس جمهوری کردستان توسط حزب دمکرات کردستان و پیشوا قاضی محمد را تشریح نمود. جانشین دبیرکل حدکا، در ادامه سخنان

خود وضعیت آن زمان کردستان و دستاوردهای جمهوری کردستان در ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و همچنین سیاستها و مواضع ملی و میهنی جمهوری کردستان را تجزیه و تحلیل نمود.

سپس، امید خوشنوا، پیام اتحادیه جوانان دمکرات کردستان - عراق و فواد خاکی بیگی، پیام اتحادیه جوانان دمکرات کردستان ایران را قرائت کردند.

در این مراسم همچنین پیام‌های ششگانه ۲ پارت دمکرات کردستان، مرکز ۳ اتحادیه میهنی کردستان، دفتر سیاسی جنبش دمکراتیک کردستان، اتحادیه انقلابیون کردستان، سازمان جوانان خبات کردستان ایران و مرکز فرهنگی پایتخت قرائت گردیدند.

برگزاری مراسمی به مناسبت سالروز تأسیس جمهوری کردستان، در سوئد

شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، با حضور شمار انبوهی از کردهای مقیم این کشور و نمایندگانی از احزاب و سازمانهای سیاسی برگزار گردید.

این مراسم روزاول بهمن ماه ۱۳۹۰ از سوی کمیته همکاری جریان‌های سیاسی کرد و با سرپرستی حزب دمکرات کردستان ایران و همکاری اتحادیه‌های زنان، کردها و جوانان دمکرات کردستان ایران برگزار گردید. در این مراسم، ابتدا مصطفی زارعی، مسئول کمیته سراسری حزب دمکرات کردستان در سوئد، پیام کمیته را قرائت نمود.

پیام کمیته همکاری جریان‌های سیاسی کرد و کردستانی، که ۲۷ حزب و سازمان سیاسی کردستانی را در خود گرد آورده است، توسط "هوال هیدی عارف" خوانده شد.

در ادامه نیز پیام‌های کنگره ملیتهای ایران فدرال، توسط یونس شاملی، فدراسیون جمعیت‌های کردستانی، توسط شروین بوز ارسلان، اتحادیه‌های زنان، جوانان و کردهای کشور سوئد، توسط حامد درودی، و تعداد زیادی از احزاب و سازمان‌های کردستانی و بیگانه نیز توسط نمایندگان آنان تقدیم حضار گردید.

برگزاری مراسم سالگرد تأسیس جمهوری کردستان، در آمریکا

جوانان دمکرات کردستان ایران بدین مناسبت نیز توسط شرمین محمودی، مسئول کمیته خوانده شد. سپس حسین شیوه‌سلی، پیشمرگ دیرین حزب دمکرات، یک قطعه نثر ادبی بدین مناسبت قرائت نمود.

در بخش بعدی، پیام سازمان‌ها و احزاب کردستانی که بدین مناسبت به هیأت برگزارکننده مراسم رسیده بود، توسط مجری برنامه خوانده شدند. در انتهای مراسم نیز چندین قطعه ترانه کردی به اجرا درآمد.

کردهای مقیم آمریکا شصت و ششمین سالگرد تأسیس جمهوری کردستان را گرامی داشتند.

این مراسم، روز اول بهمن ماه با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت برای ادای احترام به شهدای راه آزادی و رهایی کردستان آغاز شد.

در این مراسم، ابتدا جمال عبدالله‌زاده، مسئول کمیته حزب دمکرات کردستان ایران در آمریکا پیام کمیته را قرائت نمود. پیام کمیته اتحادیه

متن پیام دبیر کل حزب دمکرات کردستان ایران به مناسبت دوم بهمن ماه، سالروز تأسیس جمهوری کردستان



هم میهنان گرامی!
پیشاپیش اجازه می‌خواهم تا در چنین روزی، دوم بهمن ماه، سالروز تأسیس جمهوری کردستان، درود بی‌پایان خود را نثار روان پاک تمامی شهیدان سرفراز نمایم که در راه آرمانهای جمهوری کردستان جان خود را فدا نمودند، در صدر همگی آنان درود می‌فرستم بر پیشوای محبوب، قاضی محمد، رئیس جمهور آن جمهوری نویسا و کوته عمر و زنده‌یاد ملا مصطفی بارزانی، بنسبتیان وفادار جمهوری. درود بی‌پایان بر مردم کرد به ویژه اعضای و هواداران حزب دمکرات کردستان ایران که از آغاز تاکنون، پرچمداران راستین جمهوری بوده‌اند و جمهوری و پیام آن، روشنگر راه مبارزه‌ی سرفرازانه‌ی آنان بوده است.

در چنین روزی، اینجا و آنجا و در هر جایی که فرصتی فراهم شده باشد، هم میهنان مبارزمان با برگزاری گردهمایی‌ها و محافل ویژه‌ای به ابراز وفاداری نسبت به جمهوری کردستان پرداخته و یاد این افتخار ملی را ارج می‌نهند. در کشورهای غربی سلسله مراسمهایی بدین مناسبت از سوی اعضای و هواداران حزب دمکرات و با شرکت کردهای سایر بخشها برگزار شده‌اند، در اقلیم کردستان نیز که خوشبختانه از سلطه‌ی اشغالگران آزاد شده است، امسال به طرزی گسترده‌تر و چشمگیرتر از سالهای گذشته، آیین‌هایی بدین مناسبت برگزار شده و در همه جا حضور چشمگیر هم میهنان کرد کردستان عراق، کردهای آواره‌ی اهل کردستان ایران و سایر بخش‌های کردستان که مقیم اقلیم کردستان می‌باشند همچنان ادامه دارد. در برگزاری گسترده‌ی این مراسمات در اقلیم کردستان، نقش تاثیرگذار اتحادیه‌ی جوانان دمکرات کردستان ایران و همکاری تعدادی از سازمانهای جوانان اقلیم کردستان مایه‌ی مسرت و در همان حال نشاندنده‌ی آگاهی و ارج نهادن جوانان گرامی میهنان به تاریخ ملت ستمدیده‌ی خویش است.

در کردستان ایران نیز که همانند سایر بخشهای ایران و حتی بیش از آنان تحت سیاست سرکوب و ارباب از جانب یکی از واپسگراترین نظامهای دیکتاتوری قرار دارد، جوانان شجاع و فهیم، در فضای متاثر از تهدید، سرکوب و ارباب پلیسی و امنیتی تحمیل شده از جانب نیروهای مزدور جمهوری اسلامی، با پخش تراکت و شعار نویسی و سایر روشهای مرسوم دیگر، احساس میهن‌دوستی و مراتب احترام خود را به جمهوری شهیدشان ابراز نموده‌اند، ما تمامی این فعالیت‌ها و زحمات را به دیده‌ی حرمت و قدردانی می‌نگریم. زنده نگاه‌داشتن یاد این روز ملی از این لحاظ نیز برای ما افتخارآمیز است که اگر چه دشمنان ملتمان به درازای نزدیک به یک قرن از همه سو، انواع دسیسه‌ها را علیه ملتمان اجرا نموده و در این راه سرمایه‌ی هنگفتی نیز صرف نموده و هزاران تن از مردم آگاه و آزادخواه ملتمان را تنها به جرم کردبودن اعدام کرده‌اند تا از این طریق زبان، فرهنگ، تاریخ و کلیه‌ی ارزشهای ملیمان را از یاد برده و به طور کامل در فرهنگ ملی زورگویانه‌ی آنان ذوب و استخاله شویم، اما ملت کرد در برابر آنان از پای ننشسته و آگاهانه حاضر به پرداخت هر گونه بهایی شده است تا همچنان به عنوان یک ملت به ماندگاری خویش ادامه دهد و این چنین نیز شده است، این امر و بسیاری از مسائل دیگر نیز از نشانه‌های عینی این

و میراث جمهوری ارجاع می‌دهیم تا از تریبون حزب بنیانگذار جمهوری یکبار دیگر پیام خود را خطاب به مردم کردستان ارائه دهیم.

از نظر من چند پیام اصلی از "چوار چرای" مهاباد به سوی سندنج، ارومیه، کرمانشاه، ایلام، تهران و جهان خارج از ایران فرستاده می‌شوند.

پیامی از ماکو و سلماس آغاز شده و به دالاهو و کوهستانهای جنگلی ایلام میرسد. پیامی که خطاب آن به ناسیونالیسم تمامیت‌خواه و ملت‌محور است که ثمره‌ی آن حکومت تهران بوده است.

یکی از این میراثها پیام جمهوری به ملت کرد است، این پیام به ما می‌گوید که آزادی و رهایی در گرو تداوم راهمان است و به حکومت مرکزی می‌گوید بیایید بسا هم زندگی کنیم، همزیستی فلسفه‌ی زندگیست و در سایه‌ی همزیستی است که انسان عظمت می‌یابد.

مردم آزادیخواه کردستان!
هنگامی که ندای جمهوری از "چوار

وایسگرایی رها شده و تبدیل به انسانهایی مدرن شوید. کرامت انسانی بسیار والاتر از تمامی ارزشهای تصنعی است، به همین دلیل انسان را ملاک حقانیت خود قرار داده و به دیگران این پیام را می‌دهد که رها شوید از تمام مشروعیتهایی که غیر انسان را مبدأ و ملاک قرار می‌دهند، مشروعیت مردمی را در نظر بگیرید.

نکته‌ای که امروز علاوه بر این مسائل بایستی مورد بحث قرار گیرد، بازگشت به خود جمهوری است، تا از خود پرسیم که دستاورد یا میراث جمهوری چیست؟ این میراث چیست که امروزه بایستی آیینی راه رهایی و آزادی ملتمان باشد؟ این میراث در چه مواردی بر فرد کرد تاثیر گذاشته است؟ آیا این میراث از چنان پیامی برخوردار است که به ما بگوید امروز چه باید کرد؟ آیا در این میراث چنان ارزشهایی نهفته است که حد و مرزی برای ما تعیین نموده و به ما بگویند چه چیزی جزئی از منافع ملی است و چه چیزی نیست؟ تمامی اینها را به تجربیات

که می‌خواهم آنرا حفظ نمایم. فردی که دارای سرزمینی است و خواستار حاکمیت آن سرزمین نیز هست، فردی که به اخلاق و ارزشهای بشری پایبند و متعهد بوده و خواستار تفکیک و جداسازی انسانها تحت لوای ایدئولوژی و متافیزیک نیست، بلکه بر عکس، خواستار همزیستی، صلح و دمکراسی است.

از همین رو نیز قصد داریم در این مراسم دوم بهمن ماه به مرور بخشی از پیامهای فکری والای جمهوری کردستان برداریم که کمتر مورد بحث و بررسی قرار گرفته‌اند.

جمهوری کردستان در بردارنده‌ی مجموعه‌ای از معانی بود که علاوه بر جامعه‌ی کردی، دیگران را نیز مخاطب قرار می‌داد. چه آنهایی که در میان ما زندگی می‌کنند و چه آنهایی که در خارج از جمع ما زندگی می‌کنند. پیام مقدس جمهوری برای دیگران این بود که خود را از اندیشه‌ی تمامیت‌خواهی رها نموده و تبدیل به انسانهایی دمکرات شوید. از

واقعیت هستند که ما پیروز خواهیم شد و به رهایی نائل خواهیم شد.

مردم میهن‌پرست کردستان!
امروز در اینجا گرد آمده‌ایم تا به اتفاق، یاد جمهوری را ارج بنهیم. جمهوری‌ای که با گذشت ۷۷ سال از عمر کوتاه آن، هنوز همچون چراغی راهنمای راه راست و نویدبخش آینده‌ی روشن برای ما و نسلهای آینده‌ی ملتمان است. اگر چه در رابطه با جمهوری و ویژگیهای آن بسیار گفته و نوشته شده است، اما دستاوردها و پیامهای جمهوری به اندازه‌ی عظیم و فراوان هستند که هنوز تأملی بر آنان ضروری می‌نماید. عظمتی که نسلهای امروز، یعنی آنها که جمهوری را هرگز به چشمان خود ندیده‌اند، هنوز با افتخار از آن یاد می‌کنند و اشتیاق تحقق دوباره‌ی آرمانهای والای آن را در سر می‌پروراند. جمهوری کردستان بیانگر آرزوها و علایق احاد ملت کرد بود. افرادی که هر یک از آنان می‌خواهد بگوید که من نیز همانند دیگران دارای کرامتی هستم

روزنامه

ناتو باید از کشورهای مورد تهدید ایران اتمی بیشتر حمایت کند

ترجمه: کریم پرویزی

نویسندگان سند "یک روز پس از آن که ایران دارای سلاح اتمی شد" می‌گویند که ناتو باید روابطش را با کشورهای که در معرض تهدیدات اتمی ایران قرار دارند، توسعه دهد. پژوهشگری به نام جین لوب سامان می‌گوید که ریسک بزرگ، جنگ اتمی نیست، بلکه تهدید بزرگتر، پیچیده‌تر شدن کشمکش‌ها و رقابت‌ها، آن هم در مجاورت جبهه‌ی دارندگان بمب اتمی در منطقه است که دوستان و متحدین ناتو در منطقه را نیز در برمی‌گیرد.

روزنامه "هاآرتس" که این گزارش را منتشر نموده، به ذکر خلاصه‌ای از دیدگاه‌ها و پژوهش‌های جین سامان، پژوهشگر در دانشگاه دفاعی ناتو در شهر رم، پایتخت ایتالیا پرداخته است. بر اساس نوشته‌های سامان، هر اندازه که ایران به سوی سلاح اتمی گام برمی‌دارد، ناتو باید سازماندهی و همچنین متحدین خود در منطقه را بیشتر تقویت نماید. سامان می‌گوید، شاید کشورهای دیگر منطقه همانند مصر، ترکیه و عربستان نیز به تبعیت از ایران به سوی دستیابی به سلاح اتمی گام بردارند. کشورهای کوچکتر نیز خواستار تضمین‌های امنیتی بیشتر از سوی ناتو و غرب شوند.

سامان می‌گوید که ایران اتمی تهدیدی آبی و نزدیک علیه ناتوست، زیرا ترکیه به عنوان عضوی از ناتو همسایه‌ی ایران است و پایگاه‌ها و کشتی‌های جنگی آمریکا، بریتانیا و فرانسه نیز در منطقه حضور دارند. اگر ناتو سریعاً از هم‌بیمانان و دوستان خود در منطقه حمایت نکند، آنان به جستجوی جایگزینی دیگری در منطقه خواهند پرداخت. نویسنده در ادامه راهکارهایی را به ناتو پیشنهاد می‌کند و از جمله می‌گوید، شاید یکی از بهترین راه‌ها، انتقال موشک‌های اتمی آمریکا از شمال اروپا به جنوب اروپا باشد. همچنین باید سیستم موشکی اتمی در اسرائیل، ترکیه و سایر مناطق مستقر گردد.

نویسنده در ادامه می‌گوید، اگر ایران پس از دستیابی به سلاح اتمی، عاقلانه رفتار کند، قدرت بیشتری یافته و با سهولت قادر به ایجاد تنش و بحران برای اسرائیل و منطقه از طریق عوامل خود همانند حزب‌الله در لبنان و حماس در غزه خواهد بود. جین سامان می‌گوید، همین گونه بود که پس از آزمایش سلاح اتمی از سوی هندوستان و پاکستان، تنش‌ها در منطقه افزایش یافت و گروه‌های تروریستی تقویت شدند و پاکستان از انفجارهای تروریستی در هندوستان حمایت به عمل آورد. نویسنده در خاتمه می‌افزاید، ایران دارای سلاح اتمی، نخواهد توانست مستقیماً با غرب بجنگد، اما با استفاده از هوایماهای بدون سرنشین و موشک‌های بالستیک خود قادر به تهدید پایگاه‌های آنان در منطقه خواهد بود. همچنین از طریق حزب‌الله و حماس خواهد توانست مشکلاتی برای اسرائیل ایجاد کند و در خلیج فارس نیز برای کشورهای حوزه‌ی خلیج مشکل‌ساز شده و تنگه‌ی هرمز را ببندد.

منبع:

WWW.HAARETZ.COM

به همین دلیل، میراث این جمهوری تنها مختص ملت کرد نیست، بلکه می‌تواند میراث ایرانیان نیز باشد، به شرطی که خارج از دنیای ملت پرستی بیاندیشند. علاوه بر میراث جمهوری برای کردستان و ملیتهای ایران، این حکومت پیام بسیار مهمی نیز خطاب به جامعه‌ی بین‌المللی به همراه داشت و آن این بود که هدف و آرمان کرد از مطرح نمودن جمهوری، همانا دمکراتیزه کردن جامعه‌ی بین‌المللی است. جهان زمانی می‌تواند به آسایش و آرامش برسد که تمامی هویت‌ها را به طور یکسان دارای حق و تکلیف بدانند. به همین دلیل، جمهوری بسیار آگاهانه بانگ برداشت، که به این مدل از حکومت و یکسان‌سازی در جهان، به‌ویژه در خاورمیانه بایستی خاتمه داده شود، زیرا این دولت‌ها پیش از آن که نماینده‌ی افراد درون کشور خود باشند، نماینده‌ی منافع محدودی هستند که جهان را به سمت ناامنی می‌برند و برآیند چنین طرز تفکری نمی‌تواند امنیت باشد.

اگرچه متأسفانه رقابت ابرقدرت‌ها بر سر منافع از دلایل مهمی بود که باعث شد آنان هرگز این پیام را نشنوند، لیکن ما به عنوان ملت کرد و حزب دمکرات کردستان ایران از پای نمی‌نشینیم و رسالت خود می‌دانیم که در دوران کنونی صدای خود را رساتر نماییم، زیرا هم‌اکنون بیش از گذشته حقانیت پیام جمهوری برای جهانیان روشن شده است. اکنون نیز با گذشت ۶۶ سال از روز دوم بهمن‌ماه ۱۳۲۴ خورشیدی، ما به عنوان حزب دمکرات و رهروان راه جمهوری، یکبار دیگر تکرار می‌کنیم که اندیشه و طرز فکر جمهوری، خط مشی ماست، رفتار و سیاست جمهوری، رفتار و سیاست ماست. ضمن اینکه میراث بر جای مانده از جمهوری، تنها متعلق به حزب نیست بلکه متعلق به تمامی انسان‌های رهایی‌طلب است. به همین دلیل، مردم کردستان را مخاطب سخنانم قرار می‌دهم و خطاب به ملت‌مان می‌گویم، همگان در جامعه‌ی کردستان، چه به عنوان فرد و نگرش و اندیشه‌ی خود را از میراث و درس‌های جمهوری دور ننموده و پیش در مطالبات خود، جامعه‌ی کردستان و جامعه‌ی پیرامون خود را مخاطب قرار دهید تا هم صفوف خود را از این طریق مستحکم نماییم و هم جهان به بهترین نحو ممکن، پیام ما را دریابد.

در این مناسبت خجسته و با نگاهی بر این میراث‌های فکری جمهوری، نیروها و جریان‌های ایرانی را مخاطب قرار داده و به آنها می‌گویم که! اگر در اندیشه‌ی رعایت حقوق بشر و دمکراسی در ایران هستید، اگر خواهان حفظ تمامیت ارضی ایران هستید، اگر از زندگی در سایه‌ی ملت پرستی شاهنشاهی و حکومت مذهبی جمهوری اسلامی به تنگ آمده‌اید و خواهان زندگی همانند انسانی امروزی هستید، لازم است که از میراث‌های جمهوری بهره بگیرید و پیام‌های آن را دریابید. حزب ما، حزب دمکرات کردستان ایران که نخستین وارث این میراث‌هاست، در پرتو پیام‌های آن برای همزیستی در ایران که متعلق به تمامی ملیت‌ها با حقوق برابر می‌باشد، بر اساس تعریف خودمان به عنوان کرد و کردستانی، همراه شماست، اما اگر همانند گذشته در اندیشه‌ی برابری حکومتی ظالمانه هستید، همانا ما راه دیگری در پیش خواهیم گرفت و شما نیز به آرزوهایتان دست نخواهید یافت. در خاتمه، یکبار دیگر شصت و ششمین سالروز تأسیس جمهوری کردستان را به تمامی ملت کرد و شما عزیزان حاضر در این مراسم تبریک گفته و امیدوارم همگان به اتفاق یکدیگر برای تحقق پیام‌های جمهوری تلاش کنیم و افتخار برقراری مجدد جمهوری کردستان نصیب همگی ما شود.

و جسر آغ رهایی ایران از تمامیت‌خواهی را برمی‌افروزند. آنچه که حداقل در یک قرن گذشته تاکنون در ایران دیده‌ایم آن است که تلاش برای کنترل قدرت سیاسی به عنوان و روش‌های گوناگون تداوم داشته و از همه سو سعی شده است که قدرت سیاسی در مرکز به گونه‌ای تمامیت‌خواهانه اعمال گردد. زمانی در زیر چتر ملی و زمانی دیگر تحت عنوان دین. هر کدام از اینها، گستره‌ی بازی‌های سیاسی در ایران را تحت سیطره‌ی خود درآورده و دیگران را که در قالب ملت یا مذهب آنان نمی‌گنجد. به حاشیه می‌رانند. اما هنگامی که جمهوری فریاد برمی‌آورد، این پیام را به آنها می‌دهد که اداره‌ی کشور بدین ترتیب تنها دیکتاتوری را در پی خواهد داشت و ما ملیت‌های تحت ستم ایران بر خلاف شما این گونه دگم‌اندیش نبوده و به جای تعریف

همگان در جامعه‌ی کردستان، چه به عنوان فرد و چه به عنوان حزب موظفیم که مانیفست نگرش و اندیشه‌ی خود را از میراث و درس‌های جمهوری دور ننموده و پیش در مطالبات خود، جامعه‌ی کردستان و خود را مخاطب قرار دهیم

کردن ایران به عنوان سرزمین تنها یک ملت، معتقدیم که این کشور دربردارنده‌ی ملیت‌های گوناگونی است و همزیستی میان آنان است که مسیر زندگی سیاسی ایران را تغییر داده و به سوی دمکراسی سوق خواهد داد. در عین حال، جمهوری برخلاف ملت‌پرستان و آخوندها، حاکمیتی بر بنیاد می‌نهد که در آن افراد از هر ملت و مذهبی دارای حقوقی برابر فرد فرد هستند. در حالی که دست‌اندرکاران تهران در تلاش برای تصفیه‌ی سایر ملیت‌ها بودند، جمهوری می‌کوشید تا فضای آرامی را فراهم سازد که کردستان را تبدیل به سرزمین کردستانی‌ها نماید و خود را از اندیشه‌ی محدود ملت‌پرستی رها سازد. در اینجا برایمان آشکار می‌شود که جمهوری کردستان برخلاف تبلیغات ملت‌پرستان تهران، تجربه‌ای بود که بهترین مدل همزیستی را در ایران ارائه نمود.

صفحه‌ی روزگار محو شدند. از تجربه‌ی جمهوری آموختیم که رهایی از سلطه گام نخست است، اگر کرامت خویش را به عنوان انسان به دست نیاوریم، نخواهیم توانست آینده‌ی فرزندانمان را که وظیفه‌ی حفظ این هویت بر دوش آنهاست، تأمین نماییم. از همین رو یکی از مهمترین میراث‌های جمهوری این بود که در وجود ما این اندیشه را احیا نمود که تلاش‌های ما برای دستیابی به آرامش، از دروازه‌ی نجات هویتمان خواهد گذشت. از هنگام سرنگونی جمهوری نوپایمان تاکنون قافله‌ی هویت ملی کرد به رهبری حزب بنیانگذار جمهوری بازنیاستاده است تا به ما بگوید که فرزندان ملت کرد در هر دوره‌ی حامل این میراث جمهوری بوده و در راه رهایی ملی گام برمی‌دارند تا به ساحلی امن برسند که در آن هیچ‌کس قادر به سرکوب هویتمان نباشد.

دومین میراث جمهوری برای مردم کردستان، مطرح نمودن این پیام بود که اگر ما از مرحله‌ی رهایی عبور کردیم، بدین معنا نیست که تبدیل به ارباب و قیم احاد ملت کرد خواهیم شد، پس از مرحله‌ی رهایی، مسئولیت ملت و حکومت کردی فراهم آوردن زمین‌های است که در آن افراد با دارا بودن تمام ویژگی‌های خاص خود، فرد ذی‌حق باشند. وظیفه‌ی حکومت کردی صرفاً برقراری تعادل است تا بتواند میان منافع مختلف موازنه‌ای برقرار نماید و اجازه ندهد که حقوق فردی به مخاطره بیفتد. از همین منظر بود که حکومت کردی به عنوان جمهوری نامگذاری شد، یعنی از یکسو، جمهوری که مشروعیت خود را از جمهور یا عامه‌ی مردم می‌گرفت و از سوی دیگر، جمهوری کردستان که خود را بر مبنای هویت ملی کرد تعریف می‌نمود. از همین رو مشاهده می‌کنیم که طی دوران حکومت جمهوری، هیچ‌گونه تعرضی علیه آزادی‌های مردم به عمل نیامد. تلاش‌های دست‌اندرکاران جمهوری در راستای کنترل حوزه‌ی عمومی فرد کرد نبود. در این جمهوری علاوه بر فرد کرد که دارای هویت جمهوری بود، حقوق سایر هویت‌ها نیز به عنوان شهروندان ساکن قلمرو کرد رعایت می‌شد، یعنی دارای حقوق یکسان بودند. سیاست و حقوق در فلسفه‌ی جمهوری تنها مختص مردان نبود، بلکه نیمی دیگر جامعه‌ی کردستان یعنی زنان از همان حقوق برخوردار بودند. این در حالی بود که جامعه‌ی کردستان در آن دوران در سطحی نبود که درک و شناختی از حقوق زنان داشته باشد، اما جمهوری تلاش‌هایش را در این راه به کار انداخت که جامعه و خود زنان را از حقوق آنان مطلع نماید.

همچنان که درمی‌یابیم، اصطلاح آزادی در این جمهوری اصطلاحی ایدئولوژیک و دارای مرزبندی، به معنای محدود ساختن در قالب گروه یا هویتی معین نبود. از اینجاست که تجربه‌ی جمهوری به ما می‌آموزد که مبارزه‌ی رهایی‌بخش کرد صرفاً مبارزه برای رهایی ملی نیست بلکه در همان حال، مبارزه‌ای برای آزادی فرد در جامعه نیز هست. از همین رو این میراث بزرگ جمهوری تاکنون و حتی در آینده نیز از یادگارهای افتخارآمیزی است که به ما می‌گوید می‌توانیم در جبهه‌ی رهایی‌مندی ملی گردهم آییم، اما بدین معنا نیست که جامعه‌ای را تأسیس کنیم که در آن حقوق فردی رعایت نمی‌شود.

یکی دیگر از جنبه‌های تجربیات یا میراث جمهوری، پیامی است که خطاب به طرفداران اندیشه‌ی یک ملت، یک زبان و یک تاریخ به همراه دارد. جمهوری به طرفداران اندیشه‌ی تمامیت‌خواهی می‌گوید، رؤیایی که شما در تمنای آن هستید و در راه آن گام برمی‌دارید نمی‌تواند همچنان ادامه داشته و به هدف خود نائل گردد، زیرا شما فقط خود را می‌بینید و تلاش می‌کنید که آرزوهای ما را نابود سازید. به همین دلیل، جمهوری و رهبران فرزانه‌ی آن برخلاف ندای تمامیت‌خواهی حاکم بر تهران، فریاد تکرر و تنوع ملی در ایران را سر داده و ندای همزیستی برآورده

جرای "مهاباد سرتاسر کردستان را مخاطب قرار داد، به ما این پیام را داد که باید از سلطه رهایی یابیم. رهایی‌ای که شمیم رهایی از نمادهای اشغالگری را با خود به همراه داشته باشد. رهایی‌ای که هویت ما را به سوی ساحل آسودگی رهنمون شود. از همین نگاه بود که جمهوری تنها راه امنیت و آرامش را برای هویت ما تعریف کرد. جمهوری و طراحان آن به خوبی می‌دانستند تا زمانی که انسان رهایی نیابد، قادر به حفظ کرامت خویش نخواهد بود. به همین دلیل مانیفست سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی خود را به رهایی پیوند زد و به ما گفت، ملتی که از سلطه رهایی نیابد، هرگز نخواهد توانست از کرامت و آزادی‌های خویش محافظت کند. موجودیت و پیدایش جمهوری در این پیام تجلی می‌یابد که ما برای رهایی ملت کرد آمده‌ایم و می‌خواهیم که این ملت را از

علاوه بر میراث جمهوری برای کردستان و ملیتهای ایران، این حکومت پیام بسیار مهمی نیز خطاب به جامعه‌ی بین‌المللی به همراه داشت و آن این بود که هدف و آرمان کرد از مطرح نمودن جمهوری، همانا دمکراتیزه کردن جامعه‌ی بین‌المللی است

سلطه رهایی بخشیم. مقصود و آرزوی ما نجات این ملت از خطری است که در رابطه با هویت خود احساس می‌کند. به همین دلیل شرم و هراس از این هویت سرکوب شده بایستی خاتمه یافته و دوران غوطه‌ور ماندن در مظلومیت به پایان برسد و به افتخار به سوی این هویت گام برداریم. زیرا در هویت سرکوب شده، کرامت انسان کرد پایمال می‌شود. رهبران جمهوری کردستان نیز این حقیقت را درک نموده و در تلاش هستند تا ملت کرد را از این روند پایمال شدن حقوقش رهایی بخشند. آنچه که در چارچوب جنبش ملیتهای تحت ستم دیده‌ایم آن است که آنان نیز همانند ملت کرد برای رهایی از زیردستی، به فداکاری پرداختند و به رویارویی با اشغالگران برخاستند تا هویت خویش را در برابر خطرات موجود حفظ نمایند. آنهایی که چنین نکردند، به عنوان ملت از

شهاب خالدي

ترجمه: کوردستان

مقاومت در سوریه ادامه دارد

اول خود واگذار نماید و کرسی ریاست جمهوری را ترک نماید، ولی این پیشنهاد موضعگیری تند رژیم اسد و جمهوری اسلامی را به دنبال داشت. به همین دلیل این طرح توسط اتحادیه عرب و چند کشور اروپایی به شورای امنیت سازمان ملل متحد برده شده است تا به عنوان یک مرجع بین‌المللی، موضعی مناسب و مسئولانه و به نفع مردم آزادیخواه سوریه اتخاذ نماید، که بدون شک غیر از ایران و چند کشور حامی بشار اسد، هر انسان آزادیخواهی که دغدغه صلح و انسانیت را دارد انتظار چنین موضعی را از شورای امنیت دارد. اگر چه طبق گزارشها، شورای امنیت در آغاز به طرح اتحادیه عرب برای واگذاری قدرت توسط بشار اسد می‌پردازد، ولی در واقع اینکه چنین پرونده‌ای در شورای امنیت مرحله به مرحله مورد بررسی قرار گیرد خود مهم است، زیرا آنجا دیگر اتحادیه عرب نیست که به دلیل احساسات ناسیونالیستی و ملی‌گرایی خود تلاشهای جدی را برای یافتن راه حلی اساسی اتخاذ نمایند. زیرا در شورای امنیت بدون شک تلاش جدی برای کنار نهادن بشار اسد انجام می‌گیرد حداقل برای پیشگیری از ریختن خون بیشتر و به بار آمدن خرابی‌های بیشتر و کشته‌شدن تعدادی بیشتری از مردم آزادیخواه سوریه که این امر از هم اکنون بشار اسد و متحدانش را نگران کرده است.



بشار اسد آنها را نگران می‌کند و برای آنها قابل قبول نیست، بیش از هر زمانی ثابت نمود که آنها برای حفظ حکومت بشار اسد هر آنچه را که تاکنون توانسته‌اند انجام داده و تا فرصت نیز باشد انجام خواهند داد. از سوی دیگر بعد از آنکه اتحادیه عرب نتوانست از سرکوب بیرحمانه مردم ناراضی توسط رژیم بشار اسد جلوگیری نماید از بشار اسد خواست که قدرت را به معاون

بعد از آنکه رژیم ایران اعلام کرد که پنج مهندس ایرانی در سوریه توسط افراد مسلح به گروگان گرفته شده‌اند، چند روز قبل تصویر پنج نفر در یوتوب انتشار یافت که طبق اعترافات یکی از آنها به نام امیریان، او از سوی رژیم تهران و در روز ۲۴ آبان برای شرکت در سرکوب مردم ناراضی سوریه به این کشور فرستاده شده است، نامبرده یکی از افسران رژیم ایران و مسئول یک تیم ویژه پنج نفری بود.

وی در ادامه اعترافات خود گفته است: "من همراه تیم تحت اختیارم، با حمایت و پشتیبانی نیروهای امنیتی و اطلاعاتی سوریه در سرکوب مردم سوریه و تیراندازی به سوی زنان و کودکان به ویژه در شهر حمص شرکت نموده‌ایم." به همین دلیل گمان می‌رود که این پنج نفر همان به اصطلاح مهندسانی باشند که رژیم ادعا نموده بود که توسط افراد مسلح ربوده شده‌اند.

بعد از انتشار این تصاویر در رسانه‌های عمومی، شورای ملی سوریه و ارتش آزاد سوریه از خامنه‌ای خواستند که بعد از انتشار تمامی آن اسناد از فرستادن نیروهای مسلح به خاک سوریه با هدف کشتار مردم ناراضی دست بردارند و از نیروهای خود در سوریه بخواهند که این کشور را ترک نمایند.

در واقع اعترافات این به اصطلاح مهندسان رژیم و همچنین سخنان علی‌اکبر ولایتی، مشاور خامنه‌ای در این باره که سوریه برای آنها خط قرمز بوده و عبور از این خط قرمز با هدف از بین بردن حکومت

زوال نفوذ منطقه‌ای ایران

رابطه با گسترش و رشد تئوری بیداری اسلامی در منطقه (از نوع رژیم جمهوری اسلامی ایران)، پایگاه و نفوذ ایران در منطقه روز به روز متزلزل می‌شود و سخنان قاسم سلیمانی نیز نمی‌تواند مرهمی برای این درد رژیم ایران باشد.

موضع تند یکی از نمایندگان "سپاه المهدی" در مجلس عراق (حسن الجبوری) در قبال این سخنان حاکی از شکست سیاستهای منطقه‌ای و زوال توسعه طلبی های رژیم در منطقه است. فاصله گرفتن حماس از سوریه و ایران و گرایش به سمت ترکیه و اردن نیز بخش دیگری از شکست سیاستهای منطقه‌ای رژیم تهران است و چنگ و دندان نشان دادن رژیم ایران برای حفظ رژیم بشار اسد و مداخله مستقیم در سرکوب مردم معترض سوریه هراس رژیم را از حوادثی که در حال رخ دادن است، نشان می‌دهد.

تحریم‌های گسترده علیه رژیم و همچنین رویدادهای در حال وقوع در منطقه و شکست سیاستهای منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای شمارش معکوس را برای این رژیم به صدا در آورده است. تهدیدها و مانورهای رژیم و از جمله تهدید و مانور نظامی در خلیج فارس باهدف بستن تنگه هرمز نتوانست خللی در اراده غرب برای اعمال تحریم های نفتی و مالی علیه ایران ایجاد کند و سواي تمامی خط و نشان کشیدن‌های رژیم، غرب و به ویژه آمریکا در تصمیم‌گیری‌های خود مصمم تر از گذشته عمل کردند و سردمداران رژیم هنوز هم دم از ادعاهایی می‌زنند که دیگر نه مصرف داخلی دارند و نه خارجی.



اسد و به گفته‌ی اکثر آگاهان دولت نوری مالکی نیز از جمله وابستگان به رژیم تهران به شمار می‌آیند.

خروج نیروهای آمریکایی از عراق، این کشور را به میدان جنگی غیر مستقیم میان رژیم آخوندی از یک طرف، عربستان سعودی از طرف دیگر و تا حدی ترکیه و سهم خواهی این کشور از عراق نیز از سوی دیگر نموده است، تا جایی که بیانیتهای مطبوعاتی وزارت خارجه عراق که در روز

۲ بهمن ماه منتشر شده و در آن به رفتار و موضع‌گیریهای کشورهای همسایه عراق در برابر این کشور انتقاد شده بود، گویای این واقعیت است.

در خاورمیانه و در حال حاضر با توجه به خیزشهای یک سال اخیر و سقوط حاکمان بعضی از کشورهای منطقه، هر یک از سه کشور ترکیه، ایران و عربستان در تلاش برای تبدیل به قدرتی منطقه‌ای هستند. بر خلاف تمامی ادعاهای سردمداران رژیم ایران در

را همانند قبل در تقابل با غرب در دست دارد؟ گروه‌های حزب الله لبنان، حماس و جهاد اسلامی در فلسطین، سپاه مهدی در عراق و حوثی‌های یمن را می‌توان از جمله گروه‌های شبه نظامی وابسته به رژیم در منطقه نام برد و علاوه بر این گروه‌ها می‌توان به گروه‌های دیگری نیز اشاره نمود که از لحاظ سیاسی و مالی از طریق ایران تقویت می‌شوند، رژیم در حال زوال بشار

کیهان یوسفی

آنچه که امروزه رژیم آخوندی ایران از آن به عنوان ابزاری برای تهدید علیه غرب استفاده می‌نماید نه توان و قدرت نظامی بالا، بلکه استفاده از نفوذ و به کارگیری گروه‌ها و اقمار وابسته به این رژیم در کشورهای منطقه است. قدرتی که در چند روز اخیر فرمانده سپاه قدس رژیم، قاسم سلیمانی در نشست مقدماتی جوانان و بیداری اسلامی بدان اشاره نموده و گفته بود: "ایران در جنوب لبنان و عراق حضور دارد. در واقع این مناطق به نوعی تحت تأثیر عملکرد و تفکر جمهوری اسلامی هستند".

سخنان قاسم سلیمانی باعث واکنش شدید کشورهای منطقه از جمله عراق، لبنان و اردن شد تا جایی که سفرای رژیم در این کشورها مجبور به توضیح و تکذیب در این باره شدند و رسانه‌های بیگانه را متهم به تحریف سخنان قاسم سلیمانی نمودند.

سخنان قاسم سلیمانی مصداق کامل سیاست منطقه‌ای رژیم آخوندی در خاورمیانه است، سیاست منطقه‌ای که از همان بدو در دست گرفتن قدرت توسط آخوندها بر محور صدور انقلاب که همان صدور ایدئولوژی اسلامیسیم شیعی بود، گسترش یافت.

ایدئولوژی که نتوانست با توجه به وضعیت بیروان این مذهب در کشورهای منطقه موجب بروز وضعیت بحرانی گردد. رژیم اسلامی ایران با گسترش ایده‌های خود در میان شیعیان این کشورها و ایجاد گروه‌های نظامی - سیاسی بر بنیان ایدئولوژی اسلامیسیم شیعی نتوانست نفوذ و هژمونی خود را در منطقه بسط دهد. پایگاه و هژمونی که سردمداران رژیم به صورت مکرر از آن به عنوان برگ برنده در جنگ با غرب و اسرائیل یاد می‌کنند. ولی آیا رژیم همچنان این برگ برنده

گلاره کمانگرپور

مصر به کدام سو خواهد رفت، قله یا پرتگاه؟

عاطفی و مذهبی در آمیخته بودند در نهایت رأی خود را به سود عواطفشان در صندوق ریختند. آیا این مردم پس از سالها و نسلها تجربه‌ی حکومت‌های سکولار و تجربه‌ی آزادی‌های نسبی (حداقل در حوزه‌های فردی و عقیدتی) و با در نظر گرفتن اینکه هیچ درک و تجربه‌ی مستقیمی از حکومت مبتنی بر اسلام ندارند، میتوانند با حکومتی متعهد به قوانین اسلام کنار بیایند؟ آیا اخوان المسلمین میتوانند آنچه‌ای که ادعا می‌کند خود را از سلطه جویی ماهوی ایدئولوژی منزله بدارد و آیا می‌تواند در همان حال که با فشارهای تندروهای سلفی حاضر در مجلس مقابله می‌کند صورتی از اسلام سیاسی عرضه کند که بتواند جوابگوی خواستهای مصریان باشد؟ اینها پرسشهایی است که زمان به آنها پاسخ خواهد داد. آنچه واضح است وجود نوزاد نیست به نام انقلاب که حرکت‌های امروز مردم مصر آینده‌ی روشن یا مخوف او را رقم می‌زند.

انتخابات مجلس هر چند سال یکبار انجام می‌شود اما هرگز آزادی عمل و اختیارات این مجلس را نخواهد داشت چرا که آنچه در این پارلمان تصویب می‌شود می‌تواند محدودیتهایی را برای نمایندگان پارلمانهای بعدی ایجاد کند. محدودیتهایی که نتیجه‌ی تعریف‌نهایی از نوع و ماهیت حکومت مصر خواهد بود به این معنا که با تصویب نهایی قانون جدید و تعریف صورت تازه‌ی حکومت، اصولی در نظر گرفته می‌شود که مخالفت با آنها در آینده مخالفت با کلیت حکومت تلقی شده و تغییر آنها اگر نگوئیم در غالب حکومت تازه ناممکن اما بدون شک بسیار مشکل خواهد بود. اگر خصلت ایدئولوژیک و به تبع آن، تمامیت‌خواه اسلام به عنوان دین را هم در نظر بگیریم، نگرانیها برای آینده‌ی مصر و مردم این کشور بیشتر خواهد شد. مردم مصر که در کنش‌کش تظاهرات و مخالفتها با حکومت مبارک، آرزوهای مدرن و دموکراتیک را با نوستالوژیهای



نمایندگان حزب سلفی نور در پارلمان جدید مصر

پرخاطر از سوی مردم مصر است. انتخاباتی که ماهیت انقلاب مصر و تحصنهای میدان تحریر را مشخص می‌کند. حساسیت و اهمیت این انتخابات از آن جهت است که این مجلس که ۷۱ درصد کرسی‌های آنرا نیز اسلامگرایان اشغال کرده‌اند همان مجلسی است که قانون اساسی آینده‌ی مصر را به تصویب خواهد رساند و اگرچه

در حالیکه نزدیک به یک سال از پیروزی زود هنگام انقلاب مصر و سقوط حکومت حسنی مبارک می‌گذرد انتخابات پارلمان بالاخره انجام شد و در نتیجه‌ی آن حزب آزادی و عدالت (حزب وابسته به اخوان المسلمین) در مرحله‌ی سوم انتخابات ۱۲۷ کرسی و در مجموع ۲۳۵ کرسی را از آن خود کرد که معادل ۴۷ درصد مجموع کرسی‌هاست. پس از این حزب، حزب سلفی نور با در اختیار گرفتن ۲۴ درصد کرسی‌های مجلس در مقام دوم و حزبهای اتحاد لیبرالی و گروه مصری در رده‌های سوم و چهارم قرار دارند. آنچه واضح است موفقیت قاطع اسلاميون و در اختیار گرفتن ۷۱ درصد کرسی‌های پارلمان مصر است. اگرچه اخوان المسلمین و سلفی‌ها اختلافات زیادی با یکدیگر دارند اما بدون شک در مقابل لیبرالها و سکولارها در یک جبهه بوده و همصدا از حکومت مبتنی بر دین حمایت می‌کنند. پس از کشمکشهای سیاسی گسترده در یک سال اخیر و رقابتهای گاه فرساینده‌ی اسلاميون و سکولارها آنچه امروز شاهدیم انتخابی قاطع و در عین حال حساس و

سلام اسماعیل پور

تحریمها و بحرانهای اقتصادی در ایران



به خاطر یک کشور خود را با تمام جهان درگیر نمایند. در عرصه‌ی داخلی رژیم نیز تحریمها برنامه‌ی اتمی ایران را تضعیف نموده و این امر بر مواضع و اظهارات باندهای رژیم در رابطه با یکدیگر نیز تأثیر گذاشته است. احمدی‌نژاد که مهمترین مشخصه و ویژگی خود را حمایت اقسار تهیدست و پایبندی به سیاستهایی همچون بانکداری اسلامی و کاهش نرخ بهره‌ی بانکی می‌داند، تحت تأثیر تحریمها ناگزیر به امضای مصوبه‌ی شورای پول و اعتبار مبنی بر افزایش سود سپرده‌های بانکی به میزانی چشمگیر شده و این میزان را به حدود ۲۰ درصد افزایش داده است. به همین دلیل اکنون حتی طرفداران رژیم نیز نمی‌توانند وی را رئیس جمهور مستضعفان و محرومان بنامند. روزنامه‌ی کیهان، باند احمدی‌نژاد را متهم می‌کند که به همدستی با تحریمهای آمریکا علیه جمهوری اسلامی پرداخته است. احمدی‌نژاد نیز در مقابل، مخالفان خود را عوامل بیگانه دانسته و چنین وانمود می‌کند که افزایش نرخ دلار و طلا دسیسه‌ی باند منسوب به بیت خامنه‌ای است که قصد دارند بدین ترتیب در انتخابات مجلس با همدستی غرب، حامیان دولت را به زانو در بیاورند.

جنوبی به منطقه‌ی خلیج فارس و فشارهای آمریکا و اتحادیه‌ی اروپا بر ژاپن، کره‌ی جنوبی، هند و چین نشان می‌دهد که برخلاف ادعاهای مقامات رژیم، مشتریان آسیایی نیز به تأمل و جستجو به دنبال منابعی برای تأمین نفت مورد نیاز خود پس از ایران پرداخته‌اند. خروج اروپا از بازار نفت ایران، به میزان ۲۰ درصد از صادرات نفت ایران خواهد کاست و در صورت موفقیت فشارهای اروپا و آمریکا بر کره و ژاپن، نزدیک به ۵۰ درصد از نفت صادراتی ایران بدون مشتری خواهد ماند. حتی چین نیز در مقایسه با سال گذشته، میزان واردات نفت خود از ایران را به نصف کاهش داده است. هندوستان نیز در روابطش با غرب فاقد چنان سابقه و خصوصیت است که خواهد پایش به منازعه‌ی نفتی ایران با غرب کشانده شود. در حقیقت اقتصاد روبه رشد هند و چین آسیب‌پذیرتر از آن است که آنگونه که نخست‌وزیر چین می‌گوید

خواسته‌اند و توانسته‌اند با استفاده از سلاح نفت به مقابله با ماجراجویی‌های صدام حسین و جمهوری اسلامی برخاسته و توازن استراتژیک را مجدداً برقرار نمایند. اکنون نیز که جمهوری اسلامی تهدید به بستن تنگه‌ی هرمز و هدف قراردادن پایگاههای آمریکا در این کشورها می‌کند، برای کشورهای عربی آشکار شده است که جمهوری اسلامی، حداقل از دیدگاه خود از قالب یک قدرت منطقه‌ای معمولی فراتر رفته و لازم است دایره‌ی قدرت آن تا آنجا که ممکن است محدود گردد. به همین منظور تردیدی نیست که کشورهای عربی خود را حتی برای احتمال درگیری نظامی با ایران آماده نموده‌اند و تهدیدات رژیم مبنی بر بستن تنگه‌ی هرمز، نخواهد توانست خللی در این اعتقاد آنان ایجاد نماید که می‌توانند و باید جنگ نفت را علیه رژیم ایران آغاز نموده و جایگاه ایران را در بازار جهانی نفت برنمایند. سفر نخست‌وزیر چین و مقامات کره‌ی

زائو در آوردن ایران در منازعات نفتی برخوردارند و هم این تمایل در آنها وجود دارد که از مهمترین سلاح خود یعنی نفت برای حفظ موازنه‌ی قوا در منطقه و جلوگیری از جاه‌طلبی‌های کشورهای هژمونی طلبی همچون ایران و عراق استفاده نمایند. این کشورها که می‌توان گفت در چهارچوب شورای همکاری خلیج به یک همبستگی اقتصادی، سیاسی، امنیتی و استراتژیک دست یافته‌اند، از بدو تشکیل چنین ائتلافی تاکنون همواره کشورهای چون ایران و عراق را تهدیدی علیه موجودیت خود دانسته‌اند و واقعیت‌های عرصه‌ی سیاسی منطقه نیز درستی این دیدگاه آنان را به اثبات رسانده است. آنان مایل نیستند ایران یا عراق تبدیل به قدرت فائقه در منطقه‌ی خلیج فارس شوند، از همین رو از طریق ائتلاف استراتژیک میان خود و توافقات امنیتی و نظامی همه جانبه با قدرتهای فرامنطقه‌ای همانند آمریکا و کشورهای اروپای غربی، همواره

تحریمهای اروپا علیه جمهوری اسلامی ایران، علیرغم آنکه از جانب مقامات جمهوری اسلامی ضعیف و غیر مؤثر توصیف می‌شود، رژیم را دچار شوک اقتصادی و سیاسی شدیدی نموده که تمامی جریان‌های عرصه‌ی سیاسی ایران را نیز دربر گرفته است. به دنبال تصمیم نشست وزیران امور خارجه‌ی اتحادیه‌ی اروپا در بلژیک مبنی بر تحریم نفت ایران و توقف روابط و مبادلات آنان در زمینه‌ی پتروشیمی، امور مالی و بانکی با ایران و مسدود نمودن دارایی‌های بانک مرکزی ایران در اروپا، بازار ارزهای خارجی به ویژه دلار و سکه‌ی طلا در ایران دچار شوک کم نظیری گردید، به گونه‌ای که قیمت سکه‌ی طلا از یک میلیون تومان و نرخ دلار آمریکایی از ۲۰۰۰ تومان فراتر رفت و پول رسمی ایران با نزولی خیره کننده مواجه گردید. در خلال نزدیک به ۲ هفته پس از مطرح شدن بحث تحریمهای جدید، مقامات دولت احمدی‌نژاد و زمامداران رژیم غیر از تشدید سرکوبها و امنیتی کردن بازار طلا و ارز، هیچ راهکاری برای روبه‌رو شدن با اوضاع ارائه نمودند. اگر چه فعلاً با تک نرخی کردن ارز و فروش طلا از سوی بانک مرکزی بر مبنای قیمت تعیین شده، به نظر می‌رسد که اوضاع موقتاً مهار شده است، لیکن تأثیر این زلزله چنان وسعتی را در بر می‌گیرد که اقتصاد، سیاست داخلی و خارجی و حتی ژئوپولیتیک جمهوری اسلامی ایران را عمیقاً و به طرز گسترده‌ای تحت الشعاع قرار داده است. این در حالی است که هنوز طرفهای اروپایی به طور کامل از بازار نفت ایران خارج نشده و مهلت زمانی تا اول ژوئیه ۲۰۱۲ را تعیین نموده‌اند تا قراردادهای شرکتی اروپایی با ایران به پایان رسیده و جایگزینی برای نفت ایران پیدا کنند که از هم اکنون کشور عربستان، چنانکه از سخنان وزیر نفت این کشور برمی‌آید، برای پرکردن جایگاه نفت ایران، نه تنها در اروپا بلکه در سراسر جهان اعلام آمادگی نموده است. تجربه‌ی جنگ ۸ ساله‌ی ایران - عراق نشان داده است که کشورهای عربی به ویژه عربستان، هم از توان لازم برای به

۷۳ درصد سایتهای دولتی ایران به لحاظ امنیتی ضعیف هستند

یکی از مسئولین پلیس فضای تولید و تبادل اطلاعات جمهوری اسلامی ایران (فتا) پس از اعلام دستگیری یک هکر ۱۴ ساله گفت: "شمار کاربران اینترنت در ایران ۲۵ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر است".

به گزارش خبرگزاری دولتی مهر، کمال هادیانفر، مسئول این نهاد رژیم روز دوشنبه ۱۰ بهمن در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد، روزانه ۳۶ سایت در ایران هک می‌شوند، ۷۳ درصد سایتهای دولتی ضعف امنیتی دارند و ۶۰ درصد بانکهای دولتی و ۴۰ درصد بانکهای خصوصی ایران کاستی‌های امنیتی دارند.

این سخنان در حالی ابراز می‌شوند که مسئولین امنیتی رژیم در چند سال اخیر پیوسته ادعا می‌کنند که بر فضای سایبری تسلط داشته و از این طریق سعی کرده‌اند فضای رعب و وحشت برای استفاده از اینترنت به عنوان وسیله‌ای برای ابراز نارضایتی علیه حکومت، بر جامعه مستولی کنند.

جمهوری اسلامی چندی پیش مجموعه‌ای



مقررات سختگیرانه امنیتی را به عنوان دستور به تمامی کافی‌نت‌های سراسری کشور اعلام کرد تا از این راه مانع استفاده کاربران اینترنت از فضای مجازی شوند. جمهوری اسلامی اعلام کرده است که به منظور کنترل فضای سایبری در ایران، طرحی را تحت عنوان "شبکه ملی اینترنت" اجرا خواهد کرد. به گزارش رادیو فردا، وزیر ارتباطات

رژیم در مرداد ماه امسال گفته بود که جمع‌آوری اطلاعات و نظارت بر ایمیل‌ها در حال حاضر یکی از اهداف اصلی راه‌اندازی این شبکه خواهد بود.

اعراب اهواز خواستار رویکردی بی طرفانه هستند

باران

شهرهای عرب‌نشین شوش و حمیدیه در استان اهواز براساس گزارش فعالان مدنی و حقوق بشری عرب اهواز، طی چند روز اخیر، به دنبال برپایی چند تظاهرات منقطع علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی از سوی جوانان خود شاهد سرکوب گسترده‌ی مردم توسط نیروهای امنیتی و لباس شخصی جمهوری اسلامی بودند. اعلام حکومت نظامی طی روزهای ۸ و ۹ بهمن در شوش و روز ۱۰ بهمن در حمیدیه و بازداشت دهها تن از مردم آن شهرها و انتقالشان به مکانهای نامعلوم، نشان‌دهنده شدت سرکوب مردم است. با وجود این سرکوب گسترده توسط جمهوری اسلامی، رسانه‌های گروهی بخشی از اپوزیسیون سراسری ایران نسبت به این رویداد سکوت گزیده‌اند.

در گزارشی که سایت "اخبار روز" منتشر نموده آمده است: "موج دستگیری فعالان حقوق بشر و هنرمندان عرب بیش از گذشته فراگیر شده است. در این میان فعالان حقوق بشری خواستار توجه جدی سازمانهای حقوق بشر و مطبوعات و سایتهای اپوزیسیون ایرانی به پدیده‌ی سرکوب و بازداشت‌های دسته‌جمعی و اتهام‌سازی نیروهای اطلاعاتی بر ضد جوانان عرب هستند".

به نظر نمی‌رسد این درخواست فعالان حقوق بشری ملیتهای تحت ستم ایران به سادگی جامه‌ی عمل بپوشد، زیرا روند وقایع و چگونگی پوشش اخبار مرتبط با مناطقی ملیتهای تحت ستم ایران در رسانه‌های همگانی بخشی از اپوزیسیون و حتی بخش قابل توجهی از رسانه‌های معتبر فارسی زبان خارج از کشور، بیانگر وجود رویکردی نسبت به مسئله‌ی این ملت‌هاست که وجود یک نوع تبانی نانوشته و ناگفته میان رسانه‌های گروهی آن بخش از اپوزیسیون و قدرت حاکم بر ایران را توجیه می‌کند و به سوءظن در این زمینه دامن می‌زند. بخش قابل توجه از رسانه‌های گروهی اپوزیسیون، ظاهراً ادعای پوشش بی طرفانه و منصفانه‌ی رویدادهای مربوط به ایران را دارند و خود را به مثابه‌ی مدافع آزادی و دمکراسی معرفی می‌کنند، اما در واقع همین که نحوه‌ی پوشش خبری و علایق رسانه‌ای آنها را مورد دقت نظر قرار می‌دهیم، به این نتیجه می‌رسیم که تنها زمانی اخبار خیزش مردمی و سرکوب گسترده‌ی جمهوری اسلامی در مناطق متعلق به ملیتهای تحت ستم را پوشش می‌دهند که رویداد مورد پوشش به قدری اهمیت یافته باشد که بی‌توجهی نسبت به آن محال باشد.

به عبارت دیگر، ظاهراً انتظار دارند به جای صد تن، هزاران تن بازداشت شوند، به جای دهها نفر، صدها نفر کشته شوند، به جای چند روز، دهها روز خیزش تداوم داشته باشد، به جای چند شهر، دهها شهر اعتصاب کنند و آنگاه مجبوراً خبری را آن هم در حاشیه در مورد آن پخش کنند.

از جمهوری اسلامی انتظار نمی‌رود به سرکوب و کشتار مردم پایان دهد، اما از جریانهایی که خود را اپوزیسیون این رژیم می‌دانند، انتظار می‌رود به نحوی بی طرفانه و انسان محور نسبت به هرگونه نقض حقوق بشر در ایران موضعگیری نمایند.

سازمان ملل متحد یک انقلاب زیست محیطی را پیشنهاد کرد

گفته است که رشد اقتصادی، فشار زیادی بر منابع طبیعی وارد می‌کند. هرچند تعداد کسانی که در فقر به سر می‌برند، از سال ۱۹۹۰ تاکنون از ۴۶ درصد به ۲۷ درصد کاهش یافته است، اما شیوه زندگی پیشرفته و تغییر در عادات افراد، منابع طبیعی را در معرض خطر نابودی بیشتر قرار داده است.

سالانه بیش از ۵ میلیون هکتار از جنگل‌ها از بین می‌روند، ۸۵ درصد ماهیان مختلف در معرض صید بی‌رویه‌ی انسانها قرار می‌گیرند، گاز دی‌اکسید کربن ۳۸ درصد افزایش یافته است. گرم شدن زمین نیز سبب بالآمدن آب دریا و تغییرات آب و هوایی شده است.

در گزارش جدید سازمان ملل از دولت‌ها خواسته شده است که به عنوان راه حل، اهداف خود را تعیین نموده و با سازمان‌های بین‌المللی برای برپایی یک "انقلاب زیست محیطی" همکاری کنند.

سازمان ملل متحد در گزارشی تازه اعلام کرد که تا سال ۲۰۴۰ میلادی یعنی کمتر از سی سال دیگر، جمعیت جهان از ۷ میلیارد به ۹ میلیارد خواهد رسید و بشریت با کمبود منابع طبیعی روبرو خواهد شد. به گزارش بی بی سی در این گزارش آمده است که زمان زیادی برای تهیه مواد غذایی، آب و انرژی در جهان نمانده و برای جلوگیری از نتایج این کمبودها، برنامه‌ی سیاسی - اقتصادی جدیدی لازم است.

تدوین این برنامه در دستور کار کنفرانسی تحت عنوان توسعه پایدار قرار دارد که در ماه ژوئن امسال در شهر ریودوژانیروی برزیل برگزار خواهد شد.

در این گزارش آمده است که تا ۲۰ سال دیگر نیاز جمعیت جهان به غذا ۵۰ درصد، نیاز به انرژی ۴۵ درصد و نیاز به آب ۳۰ درصد افزایش خواهد یافت و تا آن زمان به دلیل تحولات زیست محیطی منابع انرژی کمتری باقی خواهد ماند.

بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد



سودمندی قرص‌های ویتامین زیر سؤال رفت



است، به همین دلیل آزمایشات خود را در آمریکا نیز تکرار کردند که در آنجا نیز به نتایج دست یافتند.

قبلاً این سؤال مطرح بود که: آیا واقعاً ویتامین موجود در مواد خوراکی کنونی کمتر از مواد خوراکی در گذشته شده است؟ گرهارد رشکمر، مدیر مؤسسه‌ی فدرال "ماکس رونیئر" برای تغذیه و مواد غذایی که چندین سال به تحقیق در این زمینه پرداخته است، این دیدگاه را کاملاً اشتباه تلقی می‌نماید و می‌گوید: "اتفاقاً محصولات غذایی امروزی به علت امکانات کشاورزی و کودهایی که دریافت می‌کنند، دارای ویتامین بیشتری می‌باشند". وی می‌گوید، با امکانات تغذیه امروزی، ویتامین‌های B1، B2، B6، B12، E، A، حتی بیش از میانگین مورد نیاز به بدن می‌رسند، تنها ویتامینی که ممکن است کمبودش احساس شود، ویتامین D برای کسانی که از آفتاب کافی برخوردار نیستند و اسید فولیک برای مادر و نوزاد است. نویسنده به این مطلب اشاره می‌کند که به دلیل آنکه شرکتهای عظیم و درآمدهای میلیاردی در پس تولید قرص‌های ویتامین قرار دارند، مبارزه با این پدیده متکی بر تبلیغات، بسیار دشوار است.

در خاتمه‌ی گزارش، این سؤال مطرح گردیده است که: "آیا زمان آن نرسیده است که علم قانون و سیاست جلوی این بازار را بگیرند؟"

بر اساس گزارش منتشر شده در مجله‌ی "اشپیگل" آلمان، مصرف قرص‌های ویتامین در هر اندازه‌ای و محصول هر شرکتی که باشند، نه تنها کمکی به سلامتی انسانها نمی‌کند، بلکه ممکن است سبب بروز انواع بیماری از جمله سرطان در انسان گردد. نویسنده‌ی گزارش پس از بررسی آخرین تحقیقات مربوط به مصرف قرص ویتامین به این نتایج دست یافته است.

به گزارش DW، در گزارش "اشپیگل" به مصرف قرص ویتامین در چند کشور اشاره شده است. بر طبق گزارشها ۱۸ میلیون نفر در آلمان تحت تأثیر تبلیغات برای مصرف روزمره‌ی قرص‌های ویتامین قرار گرفته‌اند که این میزان ۲۸ درصد جمعیت ۱۴ تا ۸۰ ساله را در این کشور شامل می‌شود.

مصرف این نوع از قرص‌ها از سوی آمریکایی‌ها حتی از آلمانی‌ها هم بیشتر است. در آمریکا، نرخ خرید ویتامین از ۹۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۵ به ۱۸ میلیارد دلار در سال‌های اخیر رسیده است. یکی از نمونه‌های گزارش، تحقیقات یک پژوهشگر فنلاندی در سال ۱۹۹۴ است که هدف از آن، اثبات سودمندی مصرف ویتامین E و بتاکاروتن برای افراد سیگاری است که در بدن تبدیل به ویتامین A می‌شود. بعداً ثابت شد که ۱۸ درصد از مصرف‌کنندگان ویتامین بتاکاروتن دچار سرطان سینه شده‌اند. آنان چنین تصور می‌کردند که این امر تصادفی